

Марченко Катерина. Переклад іспанською поезії Володимира Сосюри
[Marchenko K. Translation of Volodymyr Sosyura's Poetry into Spanish]

«Любіть Україну»

(Володимир Сосюра)

Любіть Україну, як сонце любіть,
Як вітер, і трави, і води...
В годину щасливу і в радості мить,
Любіть у годину негоди.

Любіть Україну у сні й наяву,
Вишневу свою Україну,
Красу її, вічно живу і нову,
І мову її солов'їну.

Без неї — ніщо ми, як порох і дим,
Розвіяний в полі вітрами...
Любіть Україну всім серцем своїм
І всіми своїми ділами.

Для нас вона в світі єдина, одна,
Як очі її ніжно-карі...
Вона у зірках, і у вербах вона,
І в кожному серця ударі,
У квітці, в пташині, в кривеньких тинах,
У пісні у кожній, у думі,
В дитячій усмішці, в дівочих очах
І в стягів багряному шумі...

Як та купина, що горить — не згора,
Живе у стежках, у дібровах,
У зойках гудків, і у хвилях Дніпра,
У хмарах отих пурпурових,

В огні канонад, що на захід женуть
Чужинців в зелених мундирах,
В багнетах, що в тьмі пробивають нам путь
До весен і світлих, і щирих.

Юначе! Хай буде для неї твій сміх,
І сльози, і все до загину...
Не можна любити народів других,
Коли ти не любиш Вкраїну!..

Дівчино! Як небо її голубе,
Люби її кожну хвилину...
Коханий любить не захоче тебе,
Коли ти не любиш Вкраїну.

Любіть у труді, у коханні, в бою,
В цей час коли гудуть батареї
Всім серцем любіть Україну свою,
І вічні ми будемо з нею!

«Amad a Ucraina»

(Volodymyr Sosyura)

Amad a Ucraina, como el sol amad,
como el viento, y las hierbas, y las aguas...
A la hora de felicidad y en el momento de alegría,
amadla a la hora de miseria.

Amad a Ucraina en vuestro sueño y en realidad,
a vuestra Ucraina de cerezas,
la belleza suya siempre está viva y nueva,
y su lengua de ruiseñor.

Sin ella somos nada, como pólvora y humo,
desipado en el campo de los vientos....
Amad a Ucrania con todo vuestro corazón
y con todas vuestras faenas.

Para nosotros en el mundo es la única, es una,
como los ojos suyos del calor marrón tierno...
Ella está en las estrellas, y está en el sauce,
y en cada latido del corazón,
en la flor, en el pajarillo, en las empalizadas torcidas,
en cada canción, en el pensamiento,
en la sonrisa de niño
y en la bandera del ruido rojo oscuro...

Como aquello sello de Salomón que no quema hasta el final,
vive en las sendas, en los robledales,
en los gritos de las sirenas y en las ondas de Dnipro,
en aquellas nubes de púrpura,

en el fuego de los cañoneos que expulsan al oeste
a los extranjeros en los uniformes verdes,
en las bayonetas que en la oscuridad nos indican el camino
hasta las primaveras claras y sinceras.

¡Hombre! Qué sea tu risa y tus lágrimas para ella y todo sea hasta tu muerte.....
¡No se puede amar a otros pueblos,
cuando no amas a tu propia Patria!

¡Mujer! Ámala como su cielo azul cada momento...
Tu cariño no querrá amarte si no amas a tu propia Patria.

Amadla en la labor, en el amor y en la lucha,
cuando las baterías zumban
Con todo vuestro corazón amad a Ucrania,
¡y eternos seremos con ella!